

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1967 Nr. 164

A. TITEL

*Protocol tot wijziging van de Algemene Overeenkomst betreffende
Tarieven en Handel door invoeging in die Overeenkomst van een
Deel IV met betrekking tot handel en ontwikkeling;
Genève, 8 februari 1965*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Protocol zijn geplaatst in *Trb.* 1966, 87.

De ondertekening voor Brazilië, welke op 16 februari 1965 ad referendum geschiedde, werd op 29 juli 1966 als volledig bindend bevestigd.

Behalve voor de op blz. 22 t/m 24 van *Trb.* 1966, 87 genoemde is het Protocol nog in overeenstemming met deszelfs paragraaf 2 door ondertekening of anderszins aanvaard voor de volgende Staten:

Uruguay ¹⁾	30 maart 1966
Tsjad ²⁾	5 april 1966
Rwanda	2 mei 1966
Guyana ³⁾	per 26 mei 1966
Koeweit	2 juni 1966
Burundi	13 juni 1966
Spanje ⁴⁾	24 juni 1966
Barbados ³⁾	per 30 november 1966
Portugal ⁵⁾	7 februari 1967
Korea ⁶⁾	per 14 april 1967
Polen ⁷⁾	per 18 oktober 1967

1) Ondertekening ad referendum.

2) Ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging.

3) Op grond van toelating als verdragsluitende partij bij de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel.

4) Namens de Spaanse Regering werd hierbij de volgende verklaring afgelegd:

"On the occasion of the Second Special Session of the CONTRACTING PARTIES, in February 1965, Spain expressed its complete concurrence with the spirit which had prevailed during the formulation of Part IV of the General Agreement and supported the principles underlying it, as constituting an important further step in the co-operation of the developed countries for the economic development of those countries which are not yet fully developed.

In signing the Protocol amending the General Agreement on Tariffs and Trade to introduce a Part IV on Trade and Development, my Government wishes to make a declaration in order to establish the position of Spain with respect to Part IV mentioned above.

In the initial stages of the studies and meetings that led to the formulation of the first drafts of what was then Chapter 4, now Part IV, it was considered that the classification into developed countries and less-developed countries was excessively simplified and scarcely corresponded to reality, since there existed and still exist a certain number of nations which for one or other reason of an economic nature do not come within either of the extreme concepts of development and under-development, by reason of the fact that they are at an intermediate stage in which they benefit from a certain level of industrialization, that may be more or less high according to the case, but are still far behind the countries that are truly developed and industrialized. The existence of this class of countries at an intermediate stage of development was implicitly recognized since it was mentioned in the early drafts of Part IV, as mentioned above, in an article reading as follows:

"Those contracting parties, the economies of which are undergoing a process of industrialization and which are seeking to avoid an excessive dependence upon a limited range of primary products for their export earnings but which are not less-developed contracting parties, shall endeavour, with due regard to their own development needs and policies, to apply to the maximum possible extent obligations identical to those which other contracting parties accept....."

Spain is a country in the process of development whose exports, being still mainly composed of agricultural products and raw materials, render particularly sensitive and irregular the rate of the foreign exchange earnings required for its growing import needs, so that from a certain aspect Spain is undoubtedly a country included among those referred to by the above-mentioned article which was deleted from the final version of Part IV, which merely specifies the scope and characteristics of the undertakings to be entered into by the developed and industrialized countries. Despite the fact that it does not belong to the latter group, and being resolved to contribute to the fullest extent possible to the objectives of GATT, Spain is signing the Protocol amending the General Agreement on Tariffs and Trade to introduce a Part IV on Trade and Development and intends, taking into account its special economic characteristics and the requirements of its Economic and Social Development Plan, to fulfil to the fullest extent possible the undertakings set forth in Article XXXVII of Part IV."

5) Onder de volgende verklaring:

"In accepting the Protocol Amending the General Agreement on Tariffs and Trade to Introduce a Part IV on Trade and Development, the Portuguese Government reiterates its intention to contribute to the fullest possible extent to the attainment of the objectives envisaged, it being understood, however, that in its implementation account will be taken of the provisions of the Protocol for the Accession of Portugal to the General Agreement and of the special situation deriving from the different degrees of development existing within the Portuguese economic territory."

6) Op grond van het Protocol inzake de toetreding van Korea tot de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (*Trb.* 1967, 67).

7) Op grond van het Protocol inzake de toetreding van Polen tot de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (*Trb.* 1967, 173).

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1966, 87.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Rijkswet van 14 juli 1967 (*Stb.* 400) luidt als volgt:

„Het vanwege Ons op 8 februari 1965 te Genève ondertekende Protocol tot wijziging van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel door invoeging in die Overeenkomst van een Deel IV met betrekking tot Handel en Ontwikkeling, van welk Protocol de Engelse en de Franse tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, in *Tractatenblad* 1966, nr. 87, zijn geplaatst, wordt voor het gehele Koninkrijk goedgekeurd.”

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Economische Zaken L. DE BLOCK, de Minister van Buitenlandse Zaken J. LUNS en de Minister zonder Portefeuille, belast met aangelegenheden betreffende de hulp aan ontwikkelingslanden UDINK. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1965/66, 1966/67 en 1967 — 8566 (R 525); *Hand.* II 1967, blz. 235 t/m 256; Bijl. *Hand.* I 1967, nr. 49; *Hand.* I 1967, blz. 289 t/m 360.

E. BEKRACHTIGING

Behalve de in *Trb.* 1966, 87 genoemde hebben nog de volgende Staten overeenkomstig paragraaf 2 van het Protocol, juncto het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud, een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Directeur-Generaal der VERDRAGSLUITENDE PARTIJEN bij de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel:

Noorwegen	1 april 1966
Niger	18 april 1966
Tsjad	27 juni 1966
Togo	28 juli 1966
Oostenrijk	21 oktober 1966
het Koninkrijk der Nederlanden (voor Nederland, Suriname en de Neder- landse Antillen)	22 augustus 1967
Argentinië	15 september 1967

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1966, 87.

De bepalingen van het Protocol zijn ingevolge deszelfs paragraaf 4, juncto artikel XXX van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel, op 27 juni 1966 in werking getreden voor de Staten die het op die datum zonder voorbehoud van bekrachtiging hebben ondertekend of het hebben bekrachtigd of aanvaard.

Voor de overige Staten treden zij in werking op de dag van ondertekening zonder voorbehoud van bekrachtiging, van bekrachtiging of van aanvaarding.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zijn zij op 22 augustus 1967 voor het gehele Koninkrijk in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1966, 87.

Voor de op 30 oktober 1947 te Genève tot stand gekomen Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (GATT) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 160.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 3.

De op 15 december 1965 te Genève tot stand gekomen Verklaring tot verlenging van de voorlopige toepassing van het onderhavige Protocol (Engelse tekst van de Verklaring in *Trb.* 1966, 87, blz. 38) is, behalve voor de op blz. 39 van *Trb.* 1966, 87 genoemde Staten, op 15 december 1965 nog aanvaard voor Nieuw-Zeeland en Zwitserland.

Vervolgens is genoemde Verklaring nog voor de volgende Staten aanvaard:

Japan	10 januari 1966
Tsjechoslowakije	19 januari 1966
Ceylon	28 januari 1966
Dahomey	8 februari 1966
Malawi	21 februari 1966

Uitgegeven de achtste november 1967.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.